LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS
ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. spalio 21 d. Nr. 21RE3-198 (AG3-158/26-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,
sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei,
dalyvaujant pareiškėjai „Asmuo X“,
atsakovės Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūros atstovei E. J.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos „Asmuo X“ skundą dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūros sprendimų panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėja) Lietuvos administracinių ginčų komisijai 2025 m. rugsėjo 17 d. pateikė skundą „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūros sprendimų“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūros (toliau – ir atsakovė arba Agentūra) 2025 m. liepos 15 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl dotacijos sugrąžinimo“ (toliau – ir Sprendimas) ir kartu atsakovės 2025 m. rugpjūčio 18 d. raštą Nr. APVA-4795 „Dėl skundo“ (toliau – ir Raštas), kuriuo atmestas 2025 m. liepos 18 d. pareiškėjos skundas.

Pareiškėja nurodo, kad 2025 m. sausio mėnesį pagal sutartį iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ įsigijo dalį nutolusios saulės elektrinės parko (Įrenginio įrengtosios galios dalis bendrojoje nuosavybėje 10,00 kW/13999,52 kW). Sudariusi sutartį su Elektros tinklų operatoriumi dėl elektros gaminimo iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dėl iš atsinaujinančių energetikos šaltinių gaminamos nesuvartotos elektros tiekimo į bendrus elektros tinklus ir trūkstamos elektros energijos paėmimo iš elektros tinklų, taip pat Elektros energijos skirstomųjų tinklų operatoriui elektros energijos vartojimo vietoje įrengus automatizuotos elektros apskaitos prietaisą – skaitiklį, tapo Gaminančiu vartotoju. Agentūrai paskelbus apie kvietimą pildyti paraiškas, Agentūros savitarnoje APVIS (Registracijos formų pildymo sistema) sistemoje 2025 m. kovo 4 d. užpildė formą ir pateikė paraišką gauti paramą pagal projektą Nr. (duomenys neskelbtini) „Fizinių asmenų saulės elektrinės dalies įsigijimas iš parkų“ (toliau – ir Projektas). Po atitinkamų procedūrų Agentūra pareiškėjos paraiškos ir mokėjimo prašymo formą (toliau – ir PMP) patvirtino ir skyrė finansavimą – 2025 m. balandžio 22 d. išmokėjo 3229,94 Eur dotaciją už 10 kW saulės parko dalies iš nutolusio saulės elektrinių parko įsigijimą, pervesdama šią sumą į paraiškoje nurodytą sąskaitą. Šių aplinkybių kontekste pareiškėja pažymi, kad nei pildant paraišką, nei Agentūrai ją vertinant nei karto nebuvo paprašyta pateikti informaciją apie pareiškėjos valdomo nekilnojamo turto nuosavybės formą (t. y. ar yra jo savininkė ar bendraturtė), kartu nebuvo prašoma pateikti bendraturčių sutikimo. Visa tai, pasak pareiškėjos, leido susiformuoti teisėtam lūkesčiui, kad buvo pateikta visa reikiama informacija ir kad dotacija bus išmokėta teisėtai ir pagrįstai.

Toliau skunde pareiškėja nurodo, kad praėjus beveik 2 mėnesiams, 2025 m. birželio 13 d. iš Agentūros gavo el. laišką, kuriuo, be kita ko, buvo informuota, kad „<...> nepateikus elektros

vartojimo objekto, esančio adresu Vilnius, (duomenys neskelbtini) (unikalus numeris (duomenys neskelbtini)), bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP projektą, Aplinkos projektų valdymo agentūra inicijuos dotacijos susigrąžinimą <...>“. Todėl buvo prašoma, vadovaujantis Projektų finansavimo sąlygų aprašo Nr. 3 (toliau – ir Aprašas) 166.1.14.2 ir 14.5 papunkčiais iki 2025 m. birželio 27 d. pateikti elektros vartojimo objekto, esančio adresu (duomenys neskelbtini), Vilniuje (toliau – ir Objektas) bendraturčių sutikimą įgyvendinti Jungtinį projektą (toliau – ir JP).

Skunde pareiškėja deklaruoja abejones dėl teisės aktų taikymo jos atveju, grindžiant reikalavimą grąžinti gautą paramą nepateikus bendrai valdomo nekilnojamo turto bendraturčių sutikimo, nes nurodytas Aprašo 14.5 papunktis, iš esmės, reglamentuoja ir numato atsakomybes atvejais, susijusiais ne su bendraturčių sutikimo (ne) pateikimu, o su tais atvejais, kuomet JP vykdytojas per 5 metus po galutinio JP projekto išlaidų apmokėjimo JP projekto vykdytojui dienos turi teisę bet kada paprašyti JP projekto vykdytojo pateikti objekto elektros energijos iš įdiegto įrenginio apskaitos ir (ar) kitus dokumentus, reikalingus JP vykdytojui vykdyti JP projekto investicijų tęstinumo užtikrinimo stebėseną, t. y. JP vykdytojas turi pareigą pateikti dokumentus, reikalingus vykdyti investicijų tęstinumo stebėseną. Kartu pažymima, kad pagal Aprašo 14.2 papunktį JP projekto vykdytojas turi užtikrinti investicijų tęstinumą, kaip jis apibrėžtas Projektų administravimo ir finansavimo taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos finansų ministro 2022 m. birželio 22 d. įsakymu Nr. 1K-237 „Dėl 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“ įgyvendinimo (toliau – ir Administravimo taisyklės) IV skyriaus X skirsnyje – „246. Po projekto finansavimo pabaigos turi būti užtikrintas investicijų tęstinumas, t. y. iš Europos regioninės plėtros fondo (toliau – ERPF), Sanglaudos fondo, TPF (išskyrus, kai finansuojami projektai pagal Reglamento (ES) 2021/1056 8 straipsnio 2 dalies k, l ir m punktų reikalavimus) lėšų finansuojamų projektų, kurių veiklos susijusios su investicijomis į infrastruktūrą arba gamybą (prekių ar paslaugų kūrimą), vykdytojai (partneriai, JP projektų vykdytojai) per 5 metus nuo projekto finansavimo pabaigos arba projektų, kuriems taikomos valstybės pagalbos taisyklės, vykdytojai (partneriai, JP projektų vykdytojai) per valstybės pagalbos taisyklėse nustatytą laikotarpį negali: 246.1. nutraukti gamybinės veiklos arba perkelti jos už konkretaus Investicijų programos regiono ribų, taip pat už Lietuvos ribų; 246.2. pakeisti infrastruktūros objekto nuosavybės teisių, jei dėl to įmonė arba viešojo sektoriaus institucija įgytų nederamą pranašumą; 246.3. iš esmės pakeisti veiklos, kuriai buvo skirta investicijų, pobūdžio, tikslų arba vykdymo sąlygų, jei tai pakenktų projekto tikslams.“.

Pareiškėjos vertinimu, pagal nurodytus teisės aktus ir jų punktus, jos prievolė grąžinti gautą dotaciją buvo grindžiama tuo, kad ji nepateikė dokumentų „reikalingų JP projekto investicijų tęstinumo stebėsenai užtikrinti“, t. y. negali patvirtinti investicijų tęstinumo, taip, kaip jis apibrėžtas Administravimo taisyklėse, todėl pareiškėjai neaišku, kuo remiantis Agentūra spręs, ar ji užtikrina investicijų tęstinumą ir kurį Administravimo taisyklių IV skyriaus X skirsnio 246 punkto papunktį galimai pažeidžia, nepateikdama bendraturčių sutikimo. Dėl to, pareiškėjos teigimu, ji el. laišku 2025 m. birželio 16 d. kreipėsi į Agentūros atstovą, prašydama nurodyti konkrečias teisines nuostatas, punktus, reglamentuojančius reikalavimą grąžinti dotaciją konkrečiu atveju, tačiau į tai argumentuotas atsakymas, pagrindžiantis reikalavimus pateikti bendraturčių sutikimą, o jo nepateikus grąžinti išmokėtą dotaciją, Agentūros nebuvo pateiktas. Nepaisant to, atsakovė 2025 m. liepos 15 raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl dotacijos sugrąžinimo“ (minėta, Sprendimas) informavo, kad „atsižvelgiant į tai, jog per anksčiau nurodytą laiką nebuvo pateikti pagal Aprašą privalomi turėti dokumentai (bendraturčių sutikimai įgyvendinti JP projektą), Aplinkos projektų valdymo agentūra, vadovaudamasi Aprašo 6.1.14.2., 14.5 ir 14.2 papunkčiais, priėmė sprendimą susigrąžinti išmokėtą 3229,94 Eur dotaciją, kuri per 30 kalendorinių dienų turi būti sugrąžinta į Aplinkos projektų valdymo agentūros sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini)“. Šį reikalavimą atsakovė grindė tais pačiais, ankstesniame 2025 m. birželio 13 d. el. laiške nurodytais argumentais. Taip pat atsakovė Sprendime papildomai informavo, kad „Aplinkos projektų valdymo agentūra gavusi papildomos informacijos, kad Pareiškėja, nesilaikydama Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reikalavimų, prieš pradėdama įgyvendinti JP projektą, nebuvo gavusi bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP Projektą“.

Kritikuodama Sprendime nurodytus argumentus pareiškėja pažymi, kad Agentūra nenurodė, kokio/kokių konkrečiai Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) reikalavimų teikdama paraišką ji nesilaikė, o taip pat nenurodė kas ir kokia forma, o taip pat kokią konkrečiai pateikė jų

minimą „papildomą“ informaciją. Pareiškėja kelia klausimą, ar asmenį/instituciją, pateikusią šią informaciją, galima laikyti teisėtu duomenų teikimo subjektu. Taip pat svarbu pastebėti, kad informaciją pateikęs subjektas turėjo žinoti, kad ji „įgyvendino projektą“, kad jos valdomas turtas yra valdomas jungtine nuosavybe ir, kad ji nepateikė bendraturčių sutikimo. Todėl kyla pagrįstas klausimas, ar subjektas, pateikęs šią informaciją ir išvadą, kad dokumentai pateikti „nesilaikant Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reikalavimų“, turėjo teisę tokią informaciją valdyti, ją teikti ir ar jam yra suteikti įgaliojimai vertinti ir teikti išvadą dėl teikiamų dokumentų atitikimo Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reikalavimams, t. y. ar ši informacija teikta Agentūrai ir ar ja Agentūra disponavo nepažeidžiant Bendrojo duomenų apsaugos reglamento reikalavimų, o tuo pačiu – ar Agentūra teisėtai ir pagrįstai šio subjekto pateiktą informaciją įvertino kaip teisėtą pagrindą inicijuoti suteiktos dotacijos susigrąžinimą.

Atkreipia dėmesį į pačios Agentūros nurodytą sąlygą, kuriai esant kyla prievolė gauti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą – t. y. jis reikalingas tik jeigu elektros vartojimo objektas, į kurį bus nukreipiama pagal Aprašą finansuojamos įrangos generuojama elektros energija, nuosavybės teise priklauso bendraturčiams. Tačiau pareiškėjos atveju, nors ji ir yra vieno nekilnojamo turto vieneto bendrasavininkė, tačiau visi bendrasavininkai turi atskirus, autonominius elektros įvadus, atskiras, autonomines apskaitos sistemas, atskiras sutartis, pagal kurias atskirai atsiskaito už sunaudotą elektros energiją. Pabrėžia, kad į visus bendrasavininkus, kaip atskirus vartotojus atskirai ir yra nukreipiama ir vartojama pagaminama elektros energija.

Pareiškėja pažymi, kad nesutikdama su Sprendimo argumentais, kuriais grindžiamas reikalavimas, vadovaudamasi nurodyta jo apskundimo tvarka, 2025 m. liepos 18 d. skundu kreipėsi į Agentūrą, prašydama paaiškinti inicijuojamo reikalavimo sugrąžinti dotaciją pagrįstumą, atsakant į skunde nurodytus klausimus. Tačiau atsakovė atsakydama 2025 m. rugpjūčio 18 d. raštu Nr. APVA-4795 „Dėl skundo“ (minėta, Raštas), iš esmės, tik atkartojo Sprendime teiktą informaciją ir į 2025 m. liepos 18 d. skunde keliamus klausimus dėl reikalavimo grąžinti dotaciją pagrįstumo neatsakė.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad Rašte Agentūra, be kita ko, nurodė, kad – „prievolė turėti gautą bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą yra numatyta Aprašo 6.1.14.2 papunktyje, kuriame nurodyta, jog kartu su PMP teikiamas „patvirtinimas (kuris gali būti įtrauktas į teikiamą paraišką), kad JP projekto vykdytojas, laikydamasis CK reikalavimų, prieš pradėdamas įgyvendinti JP projektą, įsipareigoja gauti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą“. Šiame kontekste pareiškėja pastebi, kad Rašte, priešingai nei Sprendime, Agentūra, grįsdama prievolę gauti bendraturčių sutikimą, jau neteikia informacijos, ir nemini sąlygos, kada prievolė gauti bendraturčių sutikimą atsiranda (tik jeigu elektros vartojimo objektas, į kurį bus nukreipiama pagal Aprašą finansuojamos įrangos generuojama elektros energija, nuosavybės teise priklauso bendraturčiams), o tik nurodo, jog bendraturčių sutikimas yra privalomas dokumentas, kurį prireikus gali tekti pateikti. Visgi, pareiškėjos vertinimu, būtent Sprendime ir nurodyta išimtis – situacija, kada atsiranda prievolė gauti bendraturčių sutikimą („tik jeigu elektros vartojimo objektas, į kurį bus nukreipiama pagal Aprašą finansuojamos įrangos generuojama elektros energija, nuosavybės teise priklauso bendraturčiams“).

Skunde akcentuojama, kad Rašte atsakovė dar kartą nurodo tą patį teisės aktą ir jo punktą, kuriuo grindžia dotacijos grąžinimo reikalavimo pagrįstumą – Aprašo 14.5 papunktį. Pareiškėjos vertinimu, šį punktą galima būtų taikyti kaip pagrindą dotacijos susigrąžinimui tik tuo atveju, jei jai būtų išreikštas reikalavimas pateikti objekto elektros energijos iš įdiegto įrenginio apskaitos ir (ar) kitus dokumentus, reikalingus JP vykdytojui vykdyti JP projekto investicijų tęstinumo užtikrinimo stebėseną ir tik tuo atveju, jei ji jų nebūtų pateikusi. Šiuo atveju, reikalaujama pateikti nekilnojamo turto bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą, o ne dokumentus, kuriais remiantis būtų galima atlikti projekto investicijų tęstinumo užtikrinimo stebėseną.

Be to, pareiškėja atkreipia dėmesį, kad Rašte, kaip pagrindinį argumentą palikti galioti Sprendimą, Agentūra nurodė, jog ji, teikdama PMP (t. y. pildydama paraišką ir mokėjimo prašymą) melagingai nurodė turinti bendraturčių sutikimą. Teigia, kad šitas teiginys neatitinka tikrovės, nes nei pildant paraišką, nei mokėjimo prašymą niekur nebuvo prašoma pažymėti ar turi bendraturčių sutikimą ir tai niekur nebuvo pažymėta. Tokiu atveju darytina išvada, kad reikalavimas sugrąžinti jai išmokėtą 3229,94 Eur dotaciją grindžiamas tiesos neatitinkančiu argumentu.

Pareiškėja skunde kritikuoja reikalavimą turėti bendraturčių sutikimą įsigijus saulės elektrinės dalį iš nutolusios saulės elektrinės, kaip iš esmės klaidingą elektros vartojimo objekto prilyginimą nekilnojamo turto vienetui šiame kontekste. Paaiškina, kad įsigyjant dalį nutolusios saulės elektrinės joks fizinis ar kitoks poveikis bendrai valdomam turtui nėra sukeliamas, nes neatliekama jokia intervencija, šiuo atveju įsigyjama tik dalis kitoje vietoje (pvz., saulės parke) jau įrengto saulės elektrinės parko (konkreti įrengtosios galios dalis bendrojoje nuosavybėje – saulės parke). Įsigyjant dalį nutolusios saulės elektrinės įsigyjantis nėra fiziškai susijęs su elektrine, tik nuomojasi jos dalį arba tampa jos bendrasavininku. Pagaminta energija taip pat naudojama namų ūkio poreikiams, tik netiesiogiai – jos kiekis yra įskaitomas konkretaus elektros vartotojo sąskaitą (pagal sutartį su elektros tiekėju). Nutolusi elektrinė yra prijungta prie bendro skirstomojo tinklo kitur. Duomenys konkrečią „turimą dalį“ fiksuojami ir išskaičiuojami per elektros tiekėją ar tinklo operatorių. Pareiškėja mano, kad atsakovės taikoma nuostata dėl prievolės turėti bendraturčių sutikimą teikiant paraišką paramai nutolusiai saulės elektrinei įsigyti, yra klaidingai perkelta iš reikalavimų, kurie yra taikomi teikiant paraišką gauti paramai įsirengus namų ūkio saulės elektrinę. Šią prielaidą sustipriną ir tai, kad Agentūros atsiųstos bendraturčių sutikimo formos (kaip pavyzdinės) tekste yra formuluotė, išreiškianti bendraturčio neprieštaravimą, kad pareiškėjas „atnaujintų (modernizuotų)/įdiegtų atsinaujinančius energijos išteklius naudojančią įrangą bendros jungtinės nuosavybės teise valdomą (-ame) gyvenamąjį (-ame) namą (-e)“. Svarbu pastebėti ir tai, kad ESO prieš kurį laiką išplatinta informacija, įsigyjant dalį nutolusios saulės elektrinės parko butui, tokio sutikimo prašyti iš kaimynų taip pat nereikia, nes elektrinė prijungiama prie kiekvieno vartotojo atskirai (https://www.delfi.lt/projektai/tvarus-namai/saules-elektrines-prieinamos-ir-daugiabuciu-gyventojams-siulo-isirengti-net-balkone-94443537). Pareiškėjos vertinimu, reikalavimas turėti bendraturčių sutikimą įsigijus saulės elektrinės dalį iš nutolusios saulės elektrinės parko yra perteklinis ir nepagrįstas.

Dėl klaidingo Agentūros elektros vartojimo objekto sąvokos interpretavimo ir taikymo šiame kontekste, jį prilyginant nekilnojamo turto vienetui, ir iš to keliamos prievolės gauti nekilnojamo turto bendraturčių sutikimą, pareiškėja skunde pažymi, kad pagal Valstybės įmonės Registrų centro išduotą Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašą, jai ir kitiems, jame nurodytiems asmenims (bendraturčiams) nuosavybės teise bendrai priklauso Nekilnojamas daiktas: Butas/Patalpa – Butas, kurio Unikalus daikto numeris: (duomenys neskelbtini). Pildant PMP, pareiškėjo prašoma nurodyti „Elektros vartojimo objekto unikalų numerį, kuris įvedamas iš Registrų centro“. Pastebi, kad Paraiškos ir mokėjimo prašymo pildymo instrukcijoje, prie dalies, kur reikalaujama nurodyti elektros vartojimo objekto unikalų numerį, yra ir paaiškinimas – kad tai yra elektros vartojimo objekto unikalus numeris, kuris vartos pagamintą elektros energiją, kas reiškia, jog Agentūra šiame kontekste, nekilnojamo turto vienetą, kuris gali būti kelių bendraturčių nuosavybė, prilygina vienam elektros vartojimo objektui (prašo pateikti unikalų, Registrų centro priskirtą daikto numerį paaiškinant, kad tai yra „elektros vartojimo objekto unikalus numeris“). Atkreipia dėmesį, kad Agentūra ne kartą savo atsakymuose pabrėžė, jog gauti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą reikalinga tik tuo atveju, jeigu elektros vartojimo objektas, į kurį bus nukreipiama finansuojamos įrangos generuojama elektros energija, nuosavybės teise priklauso bendraturčiams. Nors Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatyme ar Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2010 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. 1-38 „Dėl Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintose Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse sąvoka „elektros vartojimo objektas“ nėra apibrėžta, tačiau šis terminas Agentūros informacinėje sistemoje (APVIS) vartojamas nurodant, kad tai – „gali būti gyvenamosios paskirties vieno buto pastatas, gyvenamosios paskirties butas arba sodų paskirties pastatas (sodo namas), kurie yra įregistruoti VĮ Registrų centro Nekilnojamojo turto registre ir į kuriuos bus nukreipiama saulės elektrinėje pagaminta elektra“.

Iš skunde paminėtų teisės šaltinių ir cituojamų Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos, ESO išaiškinimų formuluočių pareiškėja daro išvadą, kad elektros vartojimo objektas susietas su elektros apskaitos prietaisu (skaitikliu). Ir net esant keliems skaitikliams viename pastate, kalbama apie atskirus vartojimo objektus, nes „elektros vartojimo objektas” apibrėžiamas per skaitiklio funkciją – t. y. vieta, kurioje elektros apskaita vykdoma apskaitos prietaisu (skaitikliu).

Pasak pareiškėjos, nors jos kartu su bendraturčiais yra valdomas vienas nekilnojamas turtas, tačiau visiems yra įrengti ir priskirti du atskiri elektros skaitikliai, kiekvienas iš jų turi atskirą vartotojo numerį (objekto numerį) ir atskirą sutartį su tiekėju. Taigi, jie laikomi dviem atskirais elektros vartojimo

objektais. Šį teiginį, pareiškėjos nuomone, patvirtina ir tai, kad Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nutarimuose ir ESO praktikoje „elektros vartojimo objektas“ apibrėžiamas ne pastatu, o apskaitos tašku (skaitikliu) ir su juo susieta tiekimo sutartimi, tai yra būtent ta vieta, kurioje elektros energija yra vartojama. Be to, ESO „Prijungimo klausimai“ skiltyje galima rasti nuorodą, kur aiškiai nurodoma, kad kiekvienas vartotojo objektas, kuriame įrengtas skaitiklis, turi jam priskirtą elektrinį adresą; ESO savitarnoje objektai (elektros objektai) atsiranda tik tuomet, kai su jais sudaroma tiekimo sutartis, t. y. elektros vartojimo objektas yra identifikuojamas pagal tiekimo santykį, o ne tik pagal fizinę vietą.

Atsižvelgdama į aukščiau paminėtus elektros vartojimo objekto sąvokos aiškinimus, pareiškėja teigia, kad elektros vartojimo objektas – tai konkretus taškas (teritorija ar patalpų dalis – pvz., butas, namas, gamybinė patalpa ar biuras), kuri: 1. yra prijungta prie elektros tinklų; 2. turi įrengtą elektros energijos apskaitos prietaisą; 3. turi su elektros tiekėju sudarytą tiekimo sutartį; 4. faktiškai yra ta vieta, kur vartojama (ir apskaitoma) elektros energija.

Pareiškėja dar sykį pabrėžia, kad įsigijusi dalį iš nutolusios saulės elektrinės, sudariusi sutartį su Elektros tinklų operatoriumi dėl elektros gaminimo iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dėl iš atsinaujinančių energetikos šaltinių gaminamos nesuvartotos elektros tiekimo į bendrus elektros tinklus ir trūkstamos elektros energijos paėmimo iš elektros tinklų, taip pat Elektros energijos skirstomųjų tinklų operatoriui elektros energijos vartojimo vietoje įrengus automatizuotos elektros apskaitos prietaisą – skaitiklį, būtent ji (atskirai nuo turimo nekilnojamo turto bendraturčių, o ne bendrai), tapo Gaminančiu vartotoju su iškirtinai tik jai priskirta nutolusios elektrinės generavimo galia.

Skunde tvirtinama, kad Agentūra nepagrįstai ir neteisėtai reikalauja nekilnojamo turto bendraturčių sutikimo teikiant prašymą paramai gauti įsigijus dalį nutolusios saulės elektrinės, nes klaidingai tapatina elektros vartojimo objektą su bendros jungtinės nuosavybės forma valdomu nekilnojamu turtu. Kartu atkreipiamas dėmesys, kad į šiuos argumentus dėl galimai perteklinio reikalavimo pateikti bendraturčių sutikimą įsigijus nutolusios saulės elektrinės parko dalį, o taip pat dėl klaidingo elektros vartojimo objekto sąvokos interpretacijos ir taikymo šiame kontekste, Agentūra savo teiktuose atsakymuose neatsižvelgė ir nepateikė jokio savo vertinimo.

Atsakovė atsiliepimu prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė nurodo, kad vadovaudamasi 2021-2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos Energetikos plėtros programos pažangos priemonės Nr. 03-001-06-03-02 „Didinti atsinaujinančių energijos išteklių dalį, užtikrinant atsinaujinančių išteklių integraciją į elektros tinklus“ veiklos „Gamintojų ir gaminančių vartotojų investicijos į naujų AEI naudojančių elektros energijos gamybos pajėgumų sukūrimą“ projektų finansavimo sąlygų aprašo (dotacijos fiziniams asmenims, įsigyjantiems saulės elektrinių įrengtąją galią iš nutolusių saulės elektrinių parkų)“ projektų finansavimo sąlygų aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2025 m. sausio 23 d. įsakymu Nr. 1-17 (minėta, Aprašas), 6.1.4.–6.1.6. papunkčiais, Agentūra 2025 m. kovo 4 d. interneto svetainėse www.esinvesticijos.lt, https://apva.lrv.lt/lt ir Aplinkos projektų valdymo informacinėje sistemoje (APVIS) paskelbė kvietimą teikti paraiškas finansuoti jungtinio projekto (minėta, JP) projektus „Fizinių asmenų saulės elektrinės dalies įsigijimas iš parkų“ Nr. 03- 030-J-0001-J01 (toliau – ir Kvietimas). Agentūroje 2025 m. kovo 4 d. buvo užregistruoti pareiškėjos paraiška ir mokėjimo prašymas (reg. Nr. (duomenys neskelbtini)) (minėta, PMP), kuriuose buvo prašoma dotacijos už saulės parko dalies iš nutolusio saulės elektrinių parko įsigijimą, elektros energiją nukreipiant į elektros vartojimo objektą, esantį Vilnius, (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (minėta, Objektas). Atlikus vertinimą, 2025 m. balandžio 17 d. Agentūros direktoriaus įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) pareiškėjai buvo skirtas finansavimas ir 2025 m. balandžio 22 d. išmokėta 3229,94 Eur dotacija už naujos 10 kW galios saulės parko dalies iš nutolusio saulės elektrinių parko įsigijimą.

Atsiliepime atsakovė atkreipia dėmesį, kad Aprašo 6.1.14.2 papunktyje numatyta, jog kartu su PMP teikiamas patvirtinimas (kuris gali būti įtrauktas į teikiamą paraišką), kad JP projekto vykdytojas, laikydamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (minėta, CK) reikalavimų, prieš pradėdamas įgyvendinti JP projektą, įsipareigoja gauti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą (tik jeigu elektros vartojimo objektas, į kurį bus nukreipiama pagal Aprašą finansuojamos įrangos generuojama elektros energija, nuosavybės teise priklauso bendraturčiams). Kartu pažymi, kad Agentūra iš

pareiškėjos bendrasavininko gavo informaciją (skundą) apie tai, kad pareiškėja, nesilaikydama CK reikalavimų, prieš pradėdama įgyvendinti JP projektą, nebuvo gavusi bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP projektą, todėl atsakovė 2025 m. birželio 13 d. pareiškėjos paprašė iki 2025 m. birželio 27 d. jį pateikti. Kadangi pareiškėja bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP projektą nepateikė, todėl atsižvelgiant į tai, jog nebuvo pateikti pagal Aprašą privalomi turėti dokumentai (bendraturčių sutikimai įgyvendinti JP projektą), Agentūra 2025 m. liepos 15 d. priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl dotacijos grąžinimo“ (minėta, Sprendimas) susigrąžinti išmokėtą 3229,94 Eur dotaciją. Pareiškėja, nesutikdama su Agentūros Sprendimu, 2025 m. liepos 21 d. pateikė skundą atsakovei, kuris 2025 m. rugpjūčio 18 d. sprendimu Nr. APVA-4795 „Dėl skundo“ (minėta, Raštas) buvo atmestas.

Atsakovė atsiliepime pažymi, kad prievolė turėti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą yra numatyta Aprašo 6.1.14.2 papunktyje. Atkreipia dėmesį, jog Apraše nėra numatyta jokių išimčių, o bendraturčių sutikimas yra privalomas dokumentas, kurį prireikus gali tekti pateikti, kas įvyko ir konkrečiu atveju – gavus informacijos, jog pareiškėja sutikimo negavo, jo nepateikė, vadinasi, pažeidė savo prievolę pagal Aprašą. Kartu nurodoma, kad ir Kvietimo 2.6 papunktyje buvo nurodyta, kad jeigu elektros vartojimo objektas nuosavybės teise priklauso bendrasavininkams ar bendraturčiams, pareiškėjas turi turėti jų sutikimą CK nustatyta tvarka. Šiame kontekste atsakovė pažymi, kad kartu su PMP sutikimų pateikti neprivaloma, bet jų gali būti paprašyta PMP vertinimo metu arba po projekto veiklos pabaigos. Taip yra todėl, kad Agentūra, vadovaudamasi Aprašu ir siekdama neapsunkinti proceso bei nesikišti į civilinius bendrasavininkų santykius, PMP teikimo metu nereikalauja pačių sutikimų, tačiau visi pareiškėjai, teikdami PMP, privalo pažymėti, kad juos turi.

Nurodo, kad pareiškėjai teikdami PMP deklaracijoje patvirtina, jog laikysis CK reikalavimų ir prieš pradėdami įgyvendinti JP projektą, gaus bendraturčių ar bendrasavininkų sutikimą įgyvendinti JP projektą. Agentūra yra institucija, prižiūrinti JP projektų įgyvendinimą ir tęstinumą, todėl turi teisę bet kada per 5 metus po galutinio JP projekto išlaidų apmokėjimo paprašyti pateikti dokumentus ir įsitikinti išmokėtos dotacijos teisėtumu (Aprašo 6.1.9 ir 14.5 papunkčiai). Konkrečiu atveju pareiškėja, teikdama PMP, be kita ko, pažymėjo, kad turi bendraturčių sutikimą, todėl atlikus vertinimą jai buvo išmokėta dotacija. Tačiau Agentūrai gavus papildomos informacijos, paaiškėjo, jog pareiškėja nebuvo gavusi bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP projektą.

Papildomai atkreipiamas dėmesys, jog Aprašo 6.1.15.3 papunktyje numatyta, jog PMP yra atmetami, jeigu pareiškėjas nepateikia Aprašo 6.1.14 papunktyje nurodytų dokumentų, tai pareiškėjos atveju reiškia, jog jos PMP turėjo būti atmestas, o dotacija negalėjo būti išmokėta. Taip pat atsiliepime atsakovė atkreipia dėmesį, kad Aprašo nuostatose nėra tokio dotacijos grąžinimo pagrindo, visgi, sistemiškai vertinant Aprašo nuostatas, tampa akivaizdu, kad nustačius neatitikimus ar/ir pažeidimus (netgi jau išmokėjus dotaciją), dotacija už netinkamai įgyvendintą JP projektą turi būti susigrąžinta.

Dėl pareiškėjos skunde nurodytų argumentų atsiliepime teigiama, kad pareiškėja tiesiog bando gintis ir rasti klaidų Agentūros darbe, nors akivaizdu, jog ji pati pažeidė savo pareigas ir Aprašo nuostatas – bendrasavininkų sutikimo neturėjo ir neturi, o PMP deklaracijoje melagingai pažymėjo, jog bendrasavininkų sutikimą turi.

Atsiliepime paaiškinama, kad bendrasavininko sutikimas į Aprašą įtrauktas dėl tos priežasties, jog vienas unikalus pastato numeris (elektros energijos vartojimo objektas) gali gauti dotaciją tik už 10 kW (Aprašo 6.1.12 papunktis), vadinasi, vienam bendrasavininkui vienasmeniškai priėmus sprendimą gauti dotaciją už visus 10 kW ir negavus turto bendrasavininko sutikimo, gali būti pažeidžiamos jo teisės. Kas, tikėtina konkrečiu atveju ir buvo padaryta, kadangi pareiškėjai išmokėta 3229,94 Eur dotacija už naujos 10 kW galios saulės parko dalies iš nutolusio saulės elektrinių parko įsigijimą, vadinasi, jos bendrasavininkas nebegalės gauti dotacijos.

Taip pat akcentuojama, kad ne pagal taisykles įgyvendintam projektui išmokėjus paramą yra padaroma žala Europos Sąjungos biudžetui, o tai yra vertinama kaip pažeidimas. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 2 straipsnio 36 punkte numatyta, kad pažeidimas – bet koks įgyvendinant ESI fondus padarytas Sąjungos teisės ar nacionalinės teisės, susijusios su jos taikymu, pažeidimas dėl ekonominės veiklos vykdytojo veiksmų ar neveikimo, kai nepagrįstas išlaidas įtraukus į Sąjungos biudžetą padaroma ar būtų padaryta žala Sąjungos biudžetui. Konkrečiu atveju dotacijos išmokėjimas pareiškėjai lėmė žalos Europos Sąjungos biudžetui padarymą, todėl padaryta žala turi būti atstatyta, t. y. pareiškėja privalo grąžinti neteisėtai gautą dotaciją.

Be to, pabrėžiama, kad VšĮ Centrinė projektų valdymo agentūra (toliau – CPVA), remdamasi Projektų administravimo ir finansavimo taisyklėmis, patvirtintomis 2022 m. birželio 22 d. Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu Nr. 1K-237 „Dėl 2021-2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“ įgyvendinimo“, atlieka JP projektų patikrą ir visi tokie atvejai, kai dotacijos yra išmokamos neteisėtai ir pažeidžiant Aprašo nuostatas, bus vertinami kaip netinkamos išlaidos, kurias turės sugrąžinti Agentūra.

Byla dalyje nutrauktina, skundas dalyje atmestinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl Agentūros Sprendimo, kuriuo nuspręsta susigrąžinti pareiškėjai išmokėtą dotaciją, bei Rašto, kuriuo atsakyta į pareiškėjos skundą Agentūrai, teisėtumo.

Byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, kad Agentūra 2025 m. kovo 4 d. interneto svetainėje paskelbė kvietimą teikti paraiškas finansuoti jungtinio projekto (minėta, JP) projektus „Fizinių asmenų saulės elektrinės dalies įsigijimas iš parkų“ Nr. 03-030-J-0001-J01 (minėta, Kvietimas). Atitinkamai pareiškėja 2025 m. kovo 4 d. pateikė Agentūrai PMP, prašydama dotacijos už saulės parko dalies iš nutolusio saulės elektrinių parko įsigijimą, elektros energiją nukreipiant į elektros vartojimo objektą, esantį Vilniuje (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (minėta, Objektas). Atsakovė, atlikusi PMP vertinimą, 2025 m. balandžio 17 d. skyrė finansavimą ir 2025 m. balandžio 22 d. išmokėjo pareiškėjai 3229,94 Eur dotaciją už naujos 10 kW galios saulės parko dalies iš nutolusio saulės elektrinių parko įsigijimą.

2025 m. birželio 13 d. atsakovė paprašė pareiškėjos iki 2025 m. birželio 27 d. pateikti bendraturčių sutikimą JT projekto įgyvendinimui. Nustatyta, kad pareiškėja bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP projektą atsakovei nepateikė, todėl Agentūra 2025 m. liepos 15 d. priėmė kundžiamą Sprendimą, kuriuo nusprendė susigrąžinti pareiškėjai išmokėtą 3229,94 Eur dotaciją. Sprendime, be kita ko, Agentūra nurodė, kad „Pagal Aprašo 6.1.14.2 papunktį kartu su PMP teikiamas patvirtinimas (kuris gali būti įtrauktas į teikiamą paraišką), kad JP projekto vykdytojas, laikydamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reikalavimų, prieš pradėdamas įgyvendinti JP projektą, įsipareigoja gauti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą, tik jeigu elektros vartojimo objektas, į kurį bus nukreipiama pagal Aprašą finansuojamos įrangos generuojama elektros energija, nuosavybės teise priklauso bendraturčiams)“. Taip pat informavo, kad Aprašo 14.5 papunktyje numatyta, jog JP vykdytojas per 5 metus po galutinio JP projekto išlaidų apmokėjimo JP projekto vykdytojui dienos turi teisę bet kada paprašyti JP projekto vykdytojo pateikti objekto elektros energijos iš įdiegto įrenginio apskaitos ir (ar) kitus dokumentus, reikalingus JP vykdytojui vykdyti JP projekto investicijų tęstinumo užtikrinimo stebėseną. Pagal Aprašo 14.2 papunktį JP projekto vykdytojas užtikrina investicijų tęstinumą, kaip jis apibrėžtas Projektų administravimo ir finansavimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 2022 m. birželio 22 d. įsakymu Nr. 1K-237 „Dėl 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“ įgyvendinimo (PAFT) IV skyriaus dešimtame skirsnyje, t. y., 5 metus po galutinio JP projekto išlaidų apmokėjimo JP projekto vykdytojui dienos, o šio tęstinumo neužtikrinus – grąžina JP vykdytojui finansavimo lėšų dalį proporcingai reikalavimo nesilaikymo laikotarpiui JP vykdytojo vidaus procedūrų apraše nustatyta tvarka. Taigi, po beveik 2 mėnesių nuo dotacijos pareiškėjai išmokėjimo, buvo nuspręsta, kad teikiant paraišką, pareiškėjai esant nekilnojamo turto bendraturtei, ji neturėjo bendraturčių sutikimo įgyvendinti JP projektą, todėl vadovaujantis Aprašo 14.2 papunkčiu, pareiškėja turi grąžinti jai skirtą dotaciją.

Pareiškėja Sprendimą apskundė jį priėmusiam subjektui, t. y. 2025 m. liepos 18 d. pateikė skundą Agentūrai. Išnagrinėjusi šį skundą, atsakovė 2025 m. rugpjūčio 18 d. atsakė į jį Raštu. Pareiškėja su Raštu ir Sprendimu nesutinka, prašo juos panaikinti kaip nepagrįstus.

Dėl Sprendimo.

Pagal Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 8 straipsnį skundas (prašymas) administracinių ginčų komisijai paduodamas per vieną mėnesį nuo individualaus administracinio akto paskelbimo arba įteikimo ar pranešimo apie viešojo administravimo subjekto veiksmus (atsisakymą atlikti veiksmus) suinteresuotai šaliai dienos. Kai viešojo administravimo subjektas neatlieka savo pareigų arba vilkina klausimo nagrinėjimą ir

nustatytu laiku jo neišsprendžia, šis neveikimas (vilkinimas) gali būti apskųstas per 2 mėnesius nuo dienos, kurią baigiasi įstatymo ar kito teisės akto nustatytas klausimo išsprendimo terminas.

Taigi, kiekvienas asmuo, manantis, kad viešojo administravimo subjektas pažeidė jo subjektines teises, teisėtus interesus, gali kreiptis į Komisiją per IAGNTĮ 8 straipsnyje nustatytą terminą.

IAGNTĮ 20 straipsnio 2 dalies 6 punkte nustatyta, kad administracinių ginčų komisija priima sprendimą nutraukti bylą, jeigu paaiškėja, kad skundas (prašymas) buvo priimtas praleidus nustatytus jo padavimo terminus ir pareiškėjas neprašė termino atnaujinti.

Bylos duomenimis, pareiškėja skundą Agentūrai dėl Sprendimo pateikė 2025 m. liepos 18 d. Atsakovė, išnagrinėjusi šį skundą, pareiškėjai atsakė 2025 m. rugpjūčio 18 d. skundžiamu Raštu. Skundą Komisijai dėl Sprendimo ir Rašto pareiškėja pateikė 2025 m. rugsėjo 17 d. Aptartų įvykių chronologija leidžia daryti išvadą, kad yra praleistas terminas skundui dėl Sprendimo paduoti, nes šis terminas baigėsi 2025 m. rugpjūčio 18 d. Pareiškėja prašymo dėl skundo padavimo termino atnaujinimo Komisijai nepateikė. Taigi, Komisija sprendžia, jog šioje dalyje byla pagal pareiškėjos skundą turi būti nutraukta paaiškėjus, kad skundas buvo priimtas praleidus nustatytus jo padavimo terminus, ir pareiškėja neprašė termino atnaujinti.

Sprendime atsakovė nurodė keturis alternatyvius subjektus, kuriems teiktinas skundas dėl Sprendimo. Pareiškėja pasirinko teikti skundą Agentūrai. Pažymėtina, kad skunde Agentūrai pareiškėja neformulavo reikalavimo panaikinti Sprendimą, tik prašė paaiškinti jo motyvus ir teisinius pagrindus: „prašau argumentuotai atsakyti į mano pateiktus klausimus per LR Viešojo administravimo įstatyme nustatytą terminą“. Taigi, nors pareiškėja pavadino šį dokumentą skundu, jame nenurodė, kaip skundą nagrinėjanti institucija (šiuo atveju – Agentūra) turėtų modifikuoti pareiškėjos teises ir pareigas.

Sprendime aiškiai, nedviprasmiškai buvo išreikšta atsakovės valia, t. y. atsakovė nusprendė susigrąžinti dotaciją. Sprendimas pagal turinį yra individualus administracinis aktas, tačiau dėl jo teisėtumo Komisija negali pasisakyti, nes, kaip minėta, praleistas terminas skundui paduoti. Taigi, Komisija sprendžia, jog šioje dalyje byla pagal pareiškėjos skundą turi būti nutraukta paaiškėjus, kad skundas buvo priimtas praleidus įstatyme nustatytus jo padavimo terminus, ir pareiškėja neprašė termino atnaujinti.

Dėl Rašto.

Raštu atsakovė tik patvirtino Sprendime išreikštą valią, pateikė daugiau informacijos ir paaiškino Sprendimo priėmimo aplinkybes, tačiau nesprendė dėl pareiškėjos teisių ir pareigų, nes toks aktas jau buvo priimtas.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės), 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje išaiškinta, kad sistemiškai aiškinant VAĮ ir Taisyklių nuostatas, atsakymas į prašymą pateikti informaciją, kuriuo teikiama tik informacija, nėra teisės taikymo aktas (VAĮ 10 straipsnio 5 dalis) ir neturi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalies turinio reikalavimų, todėl administraciniame teisme (šiuo atveju – Komisijoje) gali būti nagrinėjamas ginčas tik dėl atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu (žr., pvz., LVAT 2012 m. birželio 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A492-2002/2012, 2014 m.

spalio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS492-921/2014), bet ne jo (atsakymo) teisėtumo ir pagrįstumo aspektais (žr., pvz., LVAT 2021 m. lapkričio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3145-624/2021). Skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (LVAT 2012 m. rugsėjo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012). Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-97/2012).

Pareiškėja suformulavo tris klausimus: prašė atsakovės pagrįsti prievolę pateikti nekilnojamo turto bendraturčių sutikimą, atsižvelgiant į tai, kad dotacija gyventojams skiriama atsižvelgiant į įrengtąją galią, priskirtą atitinkamam elektros vartojimo objektui; nurodyti konkretų teisės aktą ir jo punktą, kuriuo grindžiamas suteiktos paramos išieškojimas jai nepateikus bendraturčių sutikimo; prašė pakomentuoti jos nurodytas aplinkybes dėl susiformavusių teisėtų lūkesčių, kad patvirtinus jos paraiškos teisėtumą (paraišką priėmus ir nusprendus dėl finansavimo skyrimo), nekils abejonių dėl dotacijos skyrimo teisėtumo.

Rašte Agentūra paaiškino, kad prievolė turėti gautą bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą yra numatyta Aprašo 6.1.14.2 papunktyje, kuriame nurodyta, jog kartu su PMP teikiamas „patvirtinimas (kuris gali būti įtrauktas į teikiamą paraišką), kad JP projekto vykdytojas, laikydamasis CK reikalavimų, prieš pradėdamas įgyvendinti JP projektą, įsipareigoja gauti bendraturčių sutikimą įgyvendinti JP projektą“.

Atsakydama į reikalavimą nurodyti teisės aktą ir jo punktą, kuriuo grindžiamas suteiktos paramos išieškojimas pareiškėjai nepateikus bendraturčių sutikimo, atsakovė pateikė nuorodą į Aprašo 14.5. papunktį ir pateikė savo interpretaciją, kaip šiame papunktyje įtvirtintas reglamentavimas koreliuoja su Agentūros teise susigrąžinti dotaciją.

Rašte Agentūra taip pat pateikė paaiškinimą, kodėl PMP teikimo metu nereikalaujama pateikti bendraturčių sutikimo bei akcentavo, kad pareiga gauti tokį sutikimą JP projekto vykdytojui tiesiogiai numatyta Apraše.

Įvertinusi byloje surinktus įrodymus bei aptartą teisinį reguliavimą, Komisija sprendžia, kad atsakydama į skundą Agentūrai atsakovė veikė jai suteiktos kompetencijos ribose, pareiškėjos prašymą išnagrinėjo pagal VAĮ bei Taisyklėse nustatytą tvarką, atsakė į visus pareiškėjos klausimus, todėl tenkinti pareiškėjos skundą ir naikinti Raštą nėra pagrindo.

Komisijos vertinimu, likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys tiesioginės juridinės reikšmės sprendžiant dėl Rašto teisėtumo, todėl detaliau nedėstytini ir neanalizuotini. Pasisakydama šiuo aspektu, Komisija remiasi LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) formuojama praktika, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P444-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525-194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.; EŽTT 1994-04-19 sprendimas byloje Nr. 16034/90 V. de H. v Netherlands, 1997-12-19 sprendimas byloje Nr. 20772/92 H. v Finland, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 G. R. v Spain ir kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 2 dalies 6 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

administracinę bylą pagal pareiškėjos „Asmuo X“ skundą dalyje dėl reikalavimo panaikinti Aplinkos projektų valdymo agentūros 2025 m. liepos 15 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini)„Dėl dotacijos sugrąžinimo“ nutraukti, nes praleistas skundo padavimo terminas ir pareiškėja neprašo jo atnaujinti.

Kitoje dalyje skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas	Giedrius Jakubėnas
Komisijos narės	Vaida Jokubauskaitė
	Danutė Kulikauskienė
	Raminta Ramanauskienė
	Svetlana Sinkevičienė